

1.Sygn. akt IIK 220/20

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Zakopanem w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Janusz Kulka

Protokolant: st. sekr. sąd. L. S.

po rozpoznaniu dnia 9 września 2020 r. sprawy:

A. K. (1)

s. A. i Z. zd. M.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

I.w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2005 roku do dnia 27 kwietnia 2020 roku w K. rejonu (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. oraz synem M. K. w ten sposób, że wprowadzając się w stan nietrzeźwości wszczynał awantury, w czasie których wyzywał pokrzywdzonych słowami wulgarnymi, obrażając w ten sposób ich godność osobistą, wyśmiewał, używał wobec nich przemocy fizycznej, kierował groźby pozbawienia życia, ograniczał swobodne korzystanie z domu poprzez zamykanie drzwi i nie wpuszczając ich do wnętrza, a ponadto w dniu 27 kwietnia 2020 roku w trakcie wszczętej przez siebie awantury groził K. K. pozbawieniem życia przykładając do jej głowy pistolet gazowy, które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

to jest o przestępstwo z art. 207 § 1 kk

II. w okresie od bliżej nieustalonego dnia do dnia 27 kwietnia 2020 roku w K. rejonu (...) bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną i fabryczną amunicję do broni palnej w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji w postaci pistoletu gazowego (...) model 5 kal. 8 mm bez numeru fabrycznego oraz 6 nabojów pistoletowych gazowych kal. 8 mm CS.

to jest o przestępstwo z art. 263 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt. I czynu, stanowiącego występki z art. 207 § 1 kk i za to, na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt. II czynu, stanowiącego występki z art. 263 § 2 kk i za to, na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce wymierzonych wyżej kar pozbawienia wolności orzeka oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 4 (czterech) lat próby;

V. na mocy art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych K. K. i M. K. w terminie do 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku,

VI. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

VII. na mocy art. 72 § 1 pkt 7a kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonymi K. K. i M. K.,

VIII. na mocy art. 72 § 1 pkt 7b kk zobowiązuje oskarżonego do opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi K. K. i M. K.,

IX. na podstawie art. 73 § 2 kk na okres próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

X. na mocy art. 44 § 2 kk orzeka oskarżonemu przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci kabury koloru brązowego z zawartością przedmiotu koloru czarnego - bronią palną i magazynek wraz z sześcioma sztukami naboju z żółtym trzpieniem marki C. W., szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych z dnia 5.06.2020 r. poz. 1 i 2 k. 81 akt sprawy,

XI. na mocy art. 616 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. K. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu uzasadnionego wydatku poniesionego na ustanowienie w sprawie jednego pełnomocnika,

XII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.376,30 (tysiąc trzysta siedemdziesiąt sześć 30/100) złotych, w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

***co do kary i o innych
konsekwencjach
prawnych czynu***

Formularz UK 1

Sygnatura akt

II K 220/20

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			

0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	A. K. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 207 § 1 kk określa przestępstwo znęcania się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą, małoletnią, a także nad osobą pozostającą w stosunku zależności od sprawcy			

lub osobą nieporadną ze względu na jej stan fizyczny lub psychiczny. Ochroną na podstawie przepisów art. 207 § 1-3 objęto osoby najbliższe wobec sprawcy, o których stanowi art. 115 § 11 kk. Przez pozostawanie w stosunku zależności należy rozumieć taki stan, w którym sytuacja danej osoby (materialna, zdrowotna lub choćby tylko psychiczna) uzależniona jest od sprawcy. Uzależnienie to może istnieć z mocy prawa (np. konieczność korzystania ze wspólnego mieszkania). Znęcanie się jest zachowaniem intencjonalnym, co wymaga umyślności w formie zamiaru bezpośredniego (por. wyr. SN z 21 X 1999 r., V KKN 580/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2). Istota kryminalizowanego zachowania się polega na zadawaniu bólu fizycznego lub powodowaniu cierpienia psychicznego pokrzywdzonego. Zachowanie to może się wyrażać w działaniu (np. bicie, szykanowanie, lżenie, grożenie przestępstwem lub porzuceniem) albo w zaniechaniu (np. dręczenie głodem, nieopalenie zimnego mieszkania). Znęcanie się jest przykładem konstrukcji prawnej jednośc czynów, w świetle której wielokrotność powtarzających się czynów

skierowanych na to samo dobro stanowi jedno przestępstwo.

Nie ulega wątpliwości, że w okresie objętym aktem oskarżenia, A. K. (1) dopuszczał się aktów psychicznego znęcania nad swoją żoną i synem. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, oskarżony wprowadzając się w stan nietrzeźwości wszczywał awantury, w czasie których wyzywał pokrzywdzonych słowami wulgarnymi, obrażając w ten sposób ich godność osobistą, wyśmiewał, używał wobec nich przemocy fizycznej, kierował groźby pozbawienia życia, ograniczał swobodne korzystanie z domu poprzez zamykanie drzwi i nie wpuszczając ich do wnętrza, a ponadto w dniu 27 kwietnia 2020 roku w trakcie wszczętej przez siebie awantury groził K. K. pozbawieniem życia przykładając do jej głowy pistolet gazowy, które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

Działanie oskarżonego było działaniem intencjonalnym i celowym. Oskarżony działał w zamiarze dokuczenia i zadania bólu psychicznego pokrzywdzonym. Nie jest sporne, że pokrzywdzeni

K. K. i M. K. w inkryminowanym okresie czasu byli osobami uzależnionymi od oskarżonego, zwłaszcza z racji wspólnego z nim zamieszkiwania.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że oskarżony, działając z zamiarem bezpośrednim w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2005 roku do dnia 27 kwietnia 2020 roku w K., znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną K. K. oraz synem M. K. w ten sposób, że wprowadzając się w stan nietrzeźwości wszczywał awantury, w czasie których wyzywał pokrzywdzonych słowami wulgarnymi, obrażając w ten sposób ich godność osobistą, wyśmiewał, używał wobec nich przemocy fizycznej, kierował groźby pozbawienia życia, ograniczał swobodne korzystanie z domu poprzez zamykanie drzwi i nie wpuszczając ich do wnętrza, a ponadto w dniu 27 kwietnia 2020 roku w trakcie wszczętej przez siebie awantury groził K. K. pozbawieniem życia przykładając do jej głowy pistolet gazowy, które to groźby wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	A. K. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Posiadanie w rozumieniu art. 263 § 2 kk należy rozumieć każde faktyczne, nawet krótkotrwałe władanie rzeczą, zarówno jak właściciel, ale i bez chęci zatrzymania dla siebie np. tylko aby używać chwilowo, czy za kogoś innego, z zamiarem przywłaszczenia lub bez, czy przechowania z upoważnienia innej osoby. Charakteryzują go takie czynności, jak "mieć, trzymać, utrzymać czy dysponować". Co istotne omawiany występki może zostać popełniony nie tylko przez działanie ale i zaniechanie, a sprawca tego przestępstwa może być posiadaczem broni lub amunicji, nawet jeśli ich nie widział i nie dotykał (tak: postanowienie SN z 8 kwietnia 2014 r. sygn. IV KK 44/14, wyrok SN z 21 stycznia 2009 r., sygn. II KK 197/08).</p> <p>W praktyce orzecniczej i doktrynie utrwalony i niekwestionowany jest pogląd o konieczności innego niż cywilistyczne rozumienia posiadania,</p>			

w odniesieniu do przestępstwa z art. 263 § 2 kk.

Czynność sprawcza z art. 263 § 2 kk polega na nielegalnym "posiadaniu" broni palnej lub amunicji. Jest to czynność, która może przejawiać się zarówno jako działanie, jak i zaniechanie. Sprawca może bowiem aktywnie nielegalnie wejść w posiadanie broni (np. przez jej zabranie komuś lub nielegalny zakup lub użyczenie), jak też może nie oddać broni, na którą nie ma pozwolenia, a która należała na przykład do jego zmarłego ojca (pasywność zachowania) lub na którą utracił pozwolenie.

Oskarżony w okresie od bliżej nieustalonego dnia do dnia 27 kwietnia 2020 roku w K. bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palna i fabryczną amunicję do broni palnej w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji w postaci pistoletu gazowego (...) model 5 kal. 8 mm bez numeru fabrycznego oraz 6 nabojów pistoletowych gazowych kal. 8 mm CS, tym samym naruszył treść art. 263 § 2 kk.

#

3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

A. K. (2)	1, 2, 3	1, 2	<p>Zdaniem Sądu, wymierzona oskarżonemu kara zgodna jest z wymogami, o jakich stanowi art. 53 kk, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu opisanego w wyroku, ustalonego na podstawie art. 115 § 2 kk i stopień winy oraz bierze pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej pozytywnej.</p> <p>Za okoliczność łagodzącą sąd uznał w stosunku do oskarżonego jego uprzednią niekaralność (k. 79). Za okoliczność obciążającą sąd uznał w stosunku do oskarżonego fakt, że znamiona przedmiotowego występku realizował wobec osób najbliższych, bo swojej żony i syna. Oceniając stopień winy oskarżonego należy zauważyć, że jest on osobą dojrzałą, od której można oczekiwać odpowiedniego poziomu rozwoju intelektualnego i która winna zdawać sobie sprawę z tego, że znęcanie się psychiczne i fizyczne nad osobą najbliższą stanowi przestępstwo. Tym bardziej, więc takie zachowania muszą napotkać należyłą reakcją.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności</p>
-----------	---------	------	--

			<p>łagodzące i obciążające, wysoki stopień winy oraz znacznej społecznej szkodliwości czynu ustalonego na podstawie art. 115 §2 kk. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów i zgodna z wymogami, o jakich stanowi art. 53 kk. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia jego winy i zapobiegnie jego powrotowi do ponownej kolizji z normami prawa oraz spełni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uświadomi konieczność przestrzegania norm prawnych i nieopłacalność ich naruszania.</p>
A. K. (2)	4	1, 2	<p>Sąd wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 4 lat próby. Należy przyjąć, że oskarżony właściwie doceni dobrodziejstwo, jakie wynika z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a okres próby stanowić będzie gwarancję dalszego, zgodnego z prawem postępowania oskarżonego. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara</p>

			<p>pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania stanowi adekwatną odpłatę za przypisane mu czyny oraz będzie realizować wszystkie cele kary w tym w pierwszej kolejności uzmysłowi mu naganność i brak akceptacji takiego postępowania i tym samym wdroży go do przestrzegania norm prawnych.</p>
A. K. (2)	5	1	<p>Sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonych K. K. i M. K. w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia. Takie zachowanie oskarżonego będzie czyniło zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także satysfakcji moralnej pokrzywdzonych.</p>
A. K. (2)	6	1	<p>Dostrzegając, iż motorem działań oskarżonego jest alkohol, Sąd na podstawie § 1 pkt 5 kk zobowiązał A. K. (1) do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.</p>
A. K. (2)	7	1	<p>Sąd zobowiązał A. K. (1) do powstrzymania się od kontaktowania się z pokrzywdzonymi K. K. i M. K., aby zapewnić im poczucie bezpieczeństwa przed ewentualnymi agresywnymi</p>

			zachowaniami oskarżonego w przyszłości.
A. K. (2)	8	1	Zobowiązanie przez Sąd oskarżonego do opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi K. K. i M. K. w świetle niniejszej sprawy wydaje się być niezbędne w celu zapewnienia pokrzywdzonym bezpieczeństwa, spokoju i zapewnienia im komfortu korzystania z własnego mieszkania.
A. K. (2)	9	1, 2	Sąd oddał A. K. (1) w wyznaczonym okresie próby pod dozór kuratora uznając jednocześnie, iż instytucja ta będzie skutecznym narzędziem nadzoru nad oskarżonym, gdyż zdaniem Sądu istnieje potrzeba stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby, zdyscyplinuje oskarżonego i zachęci go do przestrzegania porządku prawnego, a ponadto kontakt z kuratorem ma na celu ułatwienie oskarżonemu przestrzeganie porządku prawnego.
A. K. (2)	10	2	Sąd, na podstawie art. 44 § 2 kk, orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci kabury koloru brązowego z zawartością przedmiotu koloru czarnego – bronią

			palną i magazynek wraz z sześcioma sztukami naboju z żółtym trzpieniem marki C. W., szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych z dnia 5.06.2020 r. poz. 1 i 2 k. 81 kat sprawy. Biorąc pod uwagę, że służyły one do popełnienia przestępstwa, należało rozdysponować nimi w ten sposób.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

11	<p>W ocenie sądu zasadnym jest zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. K. kosztów zastępstwa prawnego wobec wyraźnego żądania jej pełnomocnika na rozprawie (k. 138).</p>	
12	<p>W ocenie Sądu zasadnym jest, aby oskarżony na zasadzie art. 627 kpk poniósł koszty sądowe we własnej sprawie, uznano bowiem, że przesłanki mogące skutkować zwolnieniem A. K. (1) od ich ponoszenia, a o jakich stanowi art. 624 § 1 kpk, nie zachodzą, a wręcz przeciwnie, jest wskazane, aby oskarżony, z uwagi na kierunek rozstrzygnięcia i jego sytuację majątkową, poniósł koszty procesu.</p>	
6. <i>1Podpis</i>		